

Levensloop

Levensloop: Jiddu Krishnamurti is geboren op 12 mei 1895 in een Brahmaans gezin in Zuid-India. Zijn moeder, met wie hij een sterke band had, overleed toen hij tien jaar was. Zijn vader verhuisde met zijn nog thuis wonende zoons naar Adyar (Madras), waar de in die tijd invloedrijke Internationale Theosofische Vereniging haar hoofdkwartier had. Deze geloofde in een wereld waarin de broederschap der mensen mogelijk zou zijn en in de komst van een nieuwe Wereldleraar.



Aan het strand van Adyar werd Krishnamurti, veertien jaar oud, opgemerkt door Charles Leadbeater, een van de leiders van de Theosofische Vereniging. Deze werd getroffen door de bijzondere spirituele uitstraling van de jongen en hij was ervan overtuigd dat deze jongen het toekomstige voertuig voor de Wereldleraar was. Ook Annie Besant, presidente van de Vereniging, in die tijd tevens beroemd door o.a. haar strijd voor zelfbestuur van India en vrouwenkiesrecht in het algemeen, was overtuigd, en de Vereniging vroeg en kreeg de voogdij over Krishnamurti en over Nitya, zijn jongere broer.

De twee jongens kregen vanaf dat moment naast de Theosofische opvoeding er een van de hoogste Engelse klasse en na twee jaar werden ze meegenomen naar Engeland waar hun opleiding werd voortgezet. Krishnamurti was als de toekomstige Wereldleraar gepresenteerd en met betrekking daarop was de Orde van de Ster opgericht. Tienduizenden mensen over de hele wereld werden lid van de Orde. Hoewel Krishnamurti erg zijn best deed om aan de verwachtingen te voldoen, was hij tegelijk vertwijfeld waarom juist hij, tamelijk verlegen van aard, hiervoor was uitgekozen.

In 1922 kwam de ommekeer in Krishnamurti. Hij beleefde, in de vallei van Ojai in Californië waar hij en Nitya op dat moment hun verblijfplaats hadden vanwege de tuberculose waaraan Nitya leed, ingrijpende spirituele ervaringen.

Ook had hij van een jonge baron, Philip van Pallandt, het landgoed Eerde bij Ommen met bijbehorend kasteel gekregen. De baron wilde zijn bezit bestemmen voor zijn idealen, en, onder de indruk van Krishnamurti, schonk hij het aan hem (hoewel Krishnamurti geen persoonlijk bezit wenste en alles in een stichting onderbracht).

Vanuit Ojai reisde Krishnamurti met onder andere Nitya, naar andere continenten en naar Ommen, om toespraken te houden. Op het landgoed Eerde zijn jarenlang de Sterkampen georganiseerd waar duizenden mensen uit de hele wereld naartoe kwamen, onder wie veel invloedrijke idealisten.

Echter, in 1925, op de boot onderweg naar India, ontving Krishnamurti het bericht dat Nitya was overleden. Nitya had in Californië moeten blijven vanwege zijn ziekte en Krishnamurti was ervan overtuigd geweest dat Nitya beschermd werd en niet dood zou kunnen gaan. Na dagenlange rouw en wanhoop voltrok zich in Krishnamurti opnieuw een verandering.

Tijdens het Sterkamp in Ommen in 1929, hief hij, tot ontsteltenis van velen, de Orde van de Ster op. In zijn beroemd geworden toespraak zei hij onder meer: "Waarheid is een land zonder wegen erheen, een land dat door geen enkel pad, door geen enkele godsdienst, geen enkele sekte is te bereiken" En: "Het enige waar het mij om gaat, is de mens

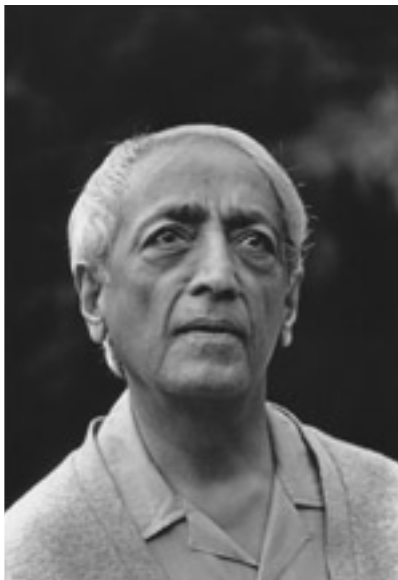


absoluut en onvoorwaardelijk vrij te maken". Hij vond elke vorm van organisatie een belemmering voor de geestelijke vrijheid van de mens. Hij gaf landgoed Eerde met het kasteel terug aan baron Philip van Pallandt, en hoewel hij enige tijd later brak met de Theosofische Vereniging, bleef hij levenslang bevriend met sommigen van hen. Op Eerde bleef hij de Sterkampen leiden tot 1939 als onafhankelijk spreker.

In de Tweede Wereldoorlog, waarin zijn visie verder rijpte, verbleef hij in Ojai, bij het gezin van Rajagopal, die de plaats van Nitya als secretaris had ingenomen. Krishnamurti trok toen al veel de natuur in als iets dat immens, onbegrensd of onmetelijk is; het was een religieuze ervaring van het sublieme. Zijn kijk op het leven was er een van de heelheid van alles en van compassie voor de wereld. Veel mensen, ook een nieuw publiek, kwamen naar hem toe of nodigden hem uit om naar hem te luisteren. Aldous Huxley, auteur van "Brave New World" werd een van zijn vele vrienden.

Na de oorlog ging hij weer reizen, tussen met name Engeland, Zwitserland, Italië, India en de Verenigde Staten, en ontmoette veel nieuwe mensen die door hem geïnspireerd raakten. Hij voerde dialogen met altijd een groot gehoor, en werd bekend als de anti-goeroe omdat hij geen volgelingen wenste. Hij wilde alleen een spiegel zijn, want ieder mens kan volgens hem alleen zelf tot inzicht komen: "Wees een licht voor jezelf".

Ook voerde hij dialogen met een groeiend aantal prominente wetenschappers, politici, filosofen en schrijvers, onder meer over tijd, bewustzijn, holisme en ecologie.



Omdat hij onderwijs en opvoeding cruciaal vond voor een radicale verandering van de eeuwig in conflict zijnde mensheid, nam hij het initiatief tot de oprichting van verschillende scholen in India, de VS en Engeland. Hij hoopte dat de leerlingen een wereldomvattende kijk op het leven zouden krijgen, met zorg en aandacht voor mens en milieu. Dat ze vrij zouden worden van tradities, zodat hun geest fris en enthousiast blijft en voortdurend in staat om iets volslagen nieuws te ontdekken. En dat de scholen zouden bijdragen aan het ontwikkelen van een sensitieve, onderzoekende, "religieuze" geest, vrij van egocentrisch handelen en elke vorm van geconditioneerdheid. Later werden studiecentra voor volwassenen aan de scholen toegevoegd. Krishnamurti had vrijwel geen persoonlijk bezit, maar "woonde" op zijn scholen of bij mensen die hem jarenlang trouw ter zijde bleven staan. Mary Zimbalist was zijn persoonlijk assistente, die hem tot zijn dood vergezelde. In het huis in Ojai in Californie is hij gestorven op 17 februari 1986. Hij was negentig jaar oud, en tot een paar weken voor

zijn dood heeft hij de wereld rondgereisd om zijn inzichten met zoveel mogelijk mensen te delen.

Biografieën over Krishnamurti:

Mary Lutyens: Biografie over Krishnamurti in 3 delen:

Krishnamurti: the years of awakening, 1975; Krishnamurti: the years of fulfilment, 1983; Krishnamurti; the open door, 1988. Deze delen zijn in het Nederlands vertaald: Krishnamurti: jeugd en bewustwording, 1976; Krishnamurti: jaren van vervulling, 1984; Krishnamurti: weg zonder einde, 1991

Pupul Jayakar: Krishnamurti: a biography, 1986; Nederlandse vertaling: Krishnamurti: een biografie.

Ronald Vernon: Star in the east; Krishnamurti, the invention of a messiah, 2000, onvertaald.

Zie verder: 'Levensbeschrijvingen van Krishnamurti' door Hans van der Kroft, In Feite 2010, pg 28-33 (In feite is het bulletin van de SKN en te verkrijgen via de contactpagina).